

සිංහල උපවංසයේ භාෂා ලක්ෂණ පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

හේරත්, එච්. එම්. කේ. ¹

සිංහල උපවංසය, පාලි උපවංසයේ පරිවර්තනයකි. කුරුණෑගල යුගයට අයත් මෙම ග්‍රන්ථය සකල විද්‍යා චක්‍රවර්ති පරාක්‍රම පණ්ඩිත විසින් සිංහලයට පරිවර්තනය කරන ලද්දකි. සිංහල උපවංසය අධ්‍යයනය කිරීමේදී කුරුණෑගල යුගයේ භාෂා තත්ත්වය පිළිබඳ ප්‍රමාණවත් කරුණු රැසක් අනාවරණය කර ගත හැකිය. පෙර යුගවලට සාපේක්ෂ ව තත් යුගයේ සෑම ලේඛකයෙකුම පාහේ පොදු ජන වහරට සමීප සරල සිංහල බස් වහරක් සහ පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි මිශ්‍ර සිංහල බස් වහරක් භාවිතයට ගෙන ඇති බව එකල රචනා වූ ගද්‍ය ග්‍රන්ථ විමසීමෙන් පැහැදිලි වෙයි. සිංහල උපවංසයේ දක්නට ලැබෙන්නේ තත්කාලීන පොදු ජන ව්‍යවහාරයෙහි ආභාසය සහිතව නිර්මාණය කර ගත් මිශ්‍ර භාෂා ශෛලියකි. ඒ හැරුණු විට මුළුමනින්ම හෙළ වදන්වලින් යුක්තව නිර්මාණය වූ වර්ණනාද විරල වශයෙන් අන්තර්ගතය. එවැනි වාග් විලාස මගින් සිදු වී ඇත්තේ ශ්‍රැති රම්‍යතාව ඇති කිරීම හා අවස්ථාවෝචිත යෙදුම් දැක්වීමයි. පණ්ඩිත ප්‍රිය කඨෝර සංස්කෘත වචන බහුල වශයෙන් භාවිත කොට රචනා කළ පාඨද උපවංසයෙහි දැකිය හැකිය. එසේම වාක්‍ය සංරචනයේදී දීර්ඝ, සංකීර්ණ වාක්‍ය මෙන්ම කෙටි වැකි යෙදීමද බහුලව දැකිය හැකිය. දීර්ඝ වාක්‍ය මගින් වස්තුවිෂය කෙරෙහි ශ්‍රාවක අවධානය සෘජුව පවත්වා ගැනීමත්, වාක්‍ය විරාම මගින් සිදු කෙරෙන ශ්‍රැතිභංගය අවම කිරීමත් පරමාර්ථය වී ඇත. දීර්ඝ වාක්‍ය රචනයේදී ප්‍රධාන උපක්‍රම කීපයක් කෙරෙහි කතුවරයාගේ අවධානය යොමු වී ඇත. තත්කාලීන ජන වහරේ බලපෑමත්, සම්මත ලේඛන රීති විවිධ වෙනස්කම්වලට භාජනය කිරීමත් ආදී වශයෙන් වූ විවිධ භාෂා ප්‍රයෝග සහිත භාෂා ලක්ෂණ උපවංසයෙහි දැකිය හැකිය. ඒ පිළිබඳ විධිමත් මෙන්ම විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි.

ප්‍රමුඛ පද : සිංහල උපවංසය, භාෂා ලක්ෂණ, පොදු ජන වහර, සංකීර්ණ වාක්‍ය, සම්මත ලේඛන රීති

¹සිංහල අධ්‍යයනාංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව. kusumherath7@yahoo.com